Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Quod de quolibet oportet cum secm vim regulam aliud esse
aliud ipsum esse. dictu ~~y~~ nefas est. Sed hic igitur patet. quia non sunt sub
alia bona. i. quia minime ea quæ sunt substantialiter bona dicuntur. ac per
hoc bona. i. bonitas quæ est bona primum non est in eis in esse. Videtur igitur
quod non bona in eo quod sunt. Sed ~~y~~ illud in precedentibus probatum in
dicitur quod non participant bonitate. i. quia non accidentali partici
patione bona sunt. Nullo. n. modo sicut predictum est ~~y~~ videtur ad bo
num tendent. Dicit igitur nec substantia participatione sua bona. nullo
modo sunt bona. Hic conclusa est altera pars questionis quæ quæsitum est
ea quæ sunt an bona sunt an non sint. quæ de inceptis ita solum quod ei
~~y~~ Boetius quærebat iohs ebdomadis occultum sensum prudenter
intelligentibus aperit. i. ea quæ sunt non modo esse bona uerum ~~y~~ in eo
quod sunt esse bona cum tamen non sint substantialia bona ostendit. ant
quam huic quæstioni. ~~y~~ quia hic questio quæritur an ea quæ sunt sint bona
aut non sint his quæ dicimus argumentis indubitationem adduci
posse uidetur. Sed huic quæstioni potest adhibi solo talis quæstio. sequitur
agrialis mathematicorum deceptione incipiens ant. Quia
immo omnia quæ sine motu in abstracta dicuntur. sicque cum abeis
inquibus sunt actu separari non possunt. ut sine ut sunt aio tamen et
cogitatione. i. animi cogitatione separantur. ~~y~~ eorum aqb; sepa
rantur. natura atq; petas opbendatur. Vt tanglm hic est quæsita
tem quæ coaccidente superficiei subiecta utriq; matia tri
angula est. Vt certa quæ uncumlibet grius corpris sunt. actu quæ
a subta sibi nullus separat. quam si hic in abstracta sunt. nitre
tamen. i. cogitatione seggans ipam a subta mi speculatur.
disciplinaliter preter matiam non dico esse preter matiam si; diui
sim a m. ipm quæ pte matia esse non p. tanglm. i. quæsitate qua
corp tanglm est petatesq; ei. Vt sit sensus tanglm peta
tenq; ei. i. tanguli petate ut expetate tanglm quæ ide
est speculat. ~~y~~ sic quæ in abstracta abstrahunt mathema
tici quia nos quæ: ethici eos in nra facultate imitatione se
cuti pmu bonu ab his quæ ex ipo fluxerunt bona.
paulisp. i. donec ad finem suum ro pducat ai cogitatione
amoucam. i. non esse bonum illud a quo fluxerunt quæ poe quæ
p rem nim nullom fieri p. ad psens oseruam. ~~y~~ hic quæ est
sensus. Sed p eo quæ debuit dire pmu bonu ab eis. qm aio.
~~y~~ psent. i. donec sic dictum est suum finem ro hat. h amoto

ut ~~y~~ eorum quæ ita separantur

Quod dictu
nefas est.
on igitur
substantialia
bona. ac per
hoc non in
his est esse
bonum.
Non sunt
igitur in
eo quod sunt
bona. sed nec
participant
bonitate.
Nullo enim
modo ad bo
num tendent.
Nullo igitur
modo sunt
bona. hic
questioni ta
lis potest
adhiberi so
lutio ultra
sunt quæ cum
separari actu
non possunt.
aio tamen ~~y~~ cogita
tione separatur.
Vt triangu
lum ut certa
a subta mi mult
actu separat.
nitre tamen se
gregas. ipm t
anglm petate
q: ei preter m